

gen var lettere at komme afsted med ved en endelig Afgjørelse af dette Spørgsmaal." Der har den ærede Ordfører refereret mindre udførlig om, hvad der passerede i 1877—78. Tilstanden er ikke ganske saaledes, som man kunde faae Indtrykket af, fordi Referatet er mindre fuldstændigt. Tilstanden er ikke ganske saa, at Ministeren først i 1878 begyndte at klippe fra og gjøre de Ting, her staa, nemlig samle ind til Stiftsmidlerne. Jeg skal kortelig erindre om Sagens Gang. Jeg antager ikke, det skal forarsage den mindste Strid, jeg agter ikke at lægge Andet frem end de simple historiske Fakta. Faktum er da dette, at den ærede Minister, lige siden han blev Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, lige siden 1876 har beklippet de større Embeder og lagt de fraklippede Beløb hen til Stiftsmidlerne, og at han vedblev dermed til Trods for, at man paa forskellige Maader søgte at protestere derimod. Forøvrigt ere jo Stiftsmidlerne ikke Noget, der stod op i 1876, thi de have eksisteret lige siden 1848, henlagte dels til særlige Formaal, f. Ex. til en ny Kirke i et Pastorat, dels til andre Formaal. Men den ærede Minister førte det ganske vist det Skridt videre, at han som almindelig Regel klippede Noget fra de større Embeder og lagde det hen til Stiftsmidlerne, og da jeg spurgte den ærede Minister under Forhandlingerne om Præstelønningsloven i 1876, om han mente, at Ministeren havde Raadighed over disse Midler, om han troede, at, ligesom Embederne kunde bestaares, kunde der ogsaa raades over det Bortskaarne, svarede den ærede Minister følgende — jeg antager, jeg tør oplæse disse Ord, det vil tydeliggjøre Stillingen, og jeg tror, det er rigtigt, at man klart holder sig for Die, hvorledes Stillingen var — : jeg usser ikke, at man skal faae den Mening, at det er Noget, der er skabt i 1877—78 og da indrettet paa en saadan Maade, at, naar det, der engang blev skabt, dog blev ved at bestaa, skulde man hellere tage en Præstelønningslov, hvorledes man end kunde faae den. Jeg refererer kun noget udførligere; jeg veed godt, at, naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ogsaa havde gjort det, vilde han være kommen til det Samme. (Berg: Nei!). Hvad jeg har sagt, er kun det rent Faktiske, at den ærede Minister har befaaret Embederne før 1877—78; det beskriver den ærede Ordfører jo ikke, det er Noget, der er sket. Videre er jeg ikke kommen endnu, saa den ærede Ordfører kan ikke vide, om han ikke bliver enig med mig. Det føler jeg mig for-

visset om, at han gjør. Vi have jo hidtil været enige om disse Spørgsmaal, maaske med Undtagelse af den lille Divergens i 1877—78, og jeg haaber ogsaa, at vi ville vedblive at være det. Det var Stillingen. Det har den ærede Minister gjort, og da jeg saa spurgte ham, om han ogsaa mente at kunne raade derover, svarede han dertil: "Spørger man saa videre — det ærede Medlem opstaaede dette Spørgsmaal — hvilken Anvendelse der er bestemt af de Dele, der tages af de omtalte Lønninger, saa findes der udtalt i en Skrivelse til Udvalget i det andet Thing, at derom er der endnu ikke taget nogen Bestemmelse. Spørger man om Retten til at raade derover, saa siger jeg, at den er utvivlsom, men der er ikke taget nogen Bestemmelse om, hvorledes der skal raades over dem." Altsaa siger han: Det er utvivlsomt, at han har Raadigheden, og den har været tilstede hele Tiden. Det er som sagt kun et Referat, den ærede Minister har klippet fra, det er Noget, der er begyndt før 1877—78, og det er Noget, han fortsatte med trods vore Protester, og han sagde, at han kunde raade over disse Midler. Saa fandt man her fra Flertallets Side, at det var bedst, at man søgte at enes om at faae denne Raadighed begrændset indenfor lovlige Former og enedes da med den ærede Minister om, at visse Kald maatte forøges indtil 2,400 Kr., Præstegaardsjorden og Alt indbefattet. Det tror jeg ikke, de Paagældende skulle blive fede af, thi efter hvad vi have hørt af den ærede Minister og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lund) og fra flere andre Sider, due de Lønninger ikke, vi her hyde dem: 1,600 Kr. + Præstegaard + 200 Kr., naar de have mere end 1 Kirke, og dog overstiger det tilsammen de 2,400 Kr. Altsaa, det tror jeg virkelig ikke, man skal blive fed af, at Præsteembeder maa forhøjes indtil 2,400 Kr. Jeg har nu givet et Referat, som jeg ikke tror kan bestrides, og som derfor ikke behøver at forarsage nogen yderligere Forhandling; det er kun de simple, nøgne Fakta, jeg har refereret, man kan være enige eller uenig i Rigtigheden af, hvad der er passeret, det er en Skønssag, men saaledes er det gaaet til: Beklipningen er ikke begyndt i 1877—78, men har eksisteret før.

Jeg gaar videre. Den ærede Ordfører opfattede mig fremdeles, som om jeg var Modstander af Lovforslaget. Jeg maa da vistnok have udtrykt mig meget uheldig, men jeg blev unegtelig